

Земете една кривачка отъ желѣзни опылки (трици) или само гвоздеи, турете гы въ чешж, напълнена до полвинѣ тѣ съ водж, и послѣ капнете няколко капки отъ сяриж кислотж (купоросно масло). Скоро отъ горѣ връхъ водж тѣ ще наченѣтъ, съ шумтене да ся появяватъ мюхурчета. Тѣзы мюхурчета сѫ нищо друго, освѣнѣ водородъ, който ся отдѣля изъ водж тѣ: желязо то смѣсено съ сяриж тѣ кислотж бѣрже ся съединява съ кислородъ на водж тѣ и съ това освободява водородъ тъ.

17. Още единъ опытъ,

Още много по скоро и лесно може дася добие водородъ, кога то желязо то ся замѣни съ цинкъ, какъто ще покаже слѣдующійтъ опытъ:

Да нарѣжимъ късъ отъ листовъ цинкъ на дребни части, да гы туримъ макаръ въ обикновеній боцж, която да напълнимъ до полвинѣ тѣ съ водж и яката да запушимъ съгѣбж. Въ гѣбж тѣ да направимъ двѣ крѣглы дупки отъ различнѣ величинѣ: въ една тѣ отъ тяхъ да туримъ дебела стѣклена трѣбка, оттулена и отъ двата края, тѣй що то долнйтъ и край да допира почти до дѣното на боцж тѣ, дѣто е цинкъ тъ; а въ друга тѣ дупка също такава тѣнка трѣбка, коята съ долнйтъ си и горній краища да ся издига надъ гѣбж тѣ приблизително до два прѣста (*).

Сега нека наченемъ презъ дебѣлж тѣ трѣбкѣ да вливаме предпазливо и по малко, въ водж тѣ, сярина кислота, и да наблюдаваме, кѣкво става въ боцж тѣ.

Най напрѣдъ ся стоплюва вода та, послѣ връхъ

(*) Какъто гѣбата въ боцж тѣ, тѣй и трѣбките въ гѣбж тѣ, трѣба да бѣдятъ много яко вѣнкнѣти, тѣй що то да не може никъкъ да мнувза вѣздухъ помежднѣ тѣ имѣ; отъ това гѣбата трѣба да бѣде предварително вѣче приготвена смр. какъто трѣба, да е испилена и продупчена.